

România Liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Țărani muncitori! Nu irosiți nici un ceas, nici o zi bună de lucru! Transportați snopii la arie și clădiți stogurile în așa fel încât grânele să fie cât mai bine ferite de ploaie! Lucrați organizați în cete asigurând astfel funcționarea neîntreruptă a batozelor! Urmați exemplul fruntașilor în toate lucrările agricole!

Marea sărbătoare a tineretului lumii

Astăzi se deschide la Varșovia, în capitala Poloniei populare, marea sărbătoare a tineretului lumii. În această zi pe străzile înverzite în haina de sărbătoare ale Varșoviei, umăr lângă umăr, reprezentanții mișcărilor de tineri din lumea întreagă își vor manifesta într-un singur glas voința lor neclintită de a-și uni eforturile în lupta pentru apărarea păcii, pentru izbândă tineretului atotbiruitor. În această zi privirile tinerii generații a omenirii se îndreaptă spre locul unde se deschide astăzi cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Vă mai amintiți frumoasele zile ale Festivalului de la București? Pe străzile Capitalei patriei noastre iubite, se revărsau valuri, valuri de entuziasmat tinerete. Căvintul pace răsună în toate limbile lumii ca o vibrantă chemare la lupta pentru triumful tineretului, pentru victorie. Văieți, pentru izbândă nobilă cauzei a păcii. Cu această imagine vie în minte, poporul nostru își îndreaptă astăzi gândurile spre Varșovia renăscută din ruine, capitala celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

În istoria marilor întâlniri ale tinerilor din lumea întreagă, Praga, Budapesta, Berlinul, Bucureștiul și astăzi Varșovia — capitalele celor cinci Festivaluri Mondiale — stau ca o puternică mărturie a năzuinței fierbinții de pace ale milioanele de tineri de pe toate meridianele globului. Și cu fiecare nou Festival, asemenea unui torent uriaș, crește și se lărgeste lupta popoarelor dornice de pace, lupta tinerii generații a omenirii pentru pace, pentru progres, pentru colaborare internațională. Tinerii din lumea întreagă, vor să muncească, să iubească, să cînte într-o lume ferită de negura apăsătoare a războiului, ei vor pace și sint mai conștienți ca oricând că trebuie să lupte pentru apărarea ei. Pace vor și tinerii de pe coastele înscrise ale Africii; cuvîntul pace îl rostesc cu pasiune și hotărîre și tinerii din cețoasele fiorduri scandinave; pretutindeni în toate colțurile lumii ca o flăcără vie a speranței cuvîntul pace chiamă la luptă tineretele omenirii. Desigur în aceste înstelate nopți de iulie, tîrîrul coreean de pe trupul căruia nu s-au vindecat încă răniile războiului, s-a gîndit — ascultînd plin de speranțe comunicatul conferinței de la Geneva — la fata care îi este dragă, făurindu-și cu mai multă încredere planuri de viitor; desigur în aceste zile tîrîrul fermier american și-a amînit cu drag de tîrîrul țărăn chinez pe care l-a întîlnit la Festivalul de la București și stringerea de mîină de atunci a simțit-o mai aproape de inimă ca oricînd. De pe toate meridianele globului, milioanele de tineri și-au trimis la Varșovia solii dorinței lor de a apăra pacea lumii. Ei au întîmpinat această sărbătoare pregătindu-se cu emo-

ție pentru a se prezenta cu un rodnic bilanț al luptei duse în scopul apărării păcii. De pildă tinerii din Austria au chemat la întrecere pe prietenii lor din Suedia pentru stringerea de semnături pe Apelul de la Viena. Eddi Ahlfeldt, un elev în vîrstă de 15 ani, a strîns în cîntecul Festivalului 1.200 de semnături pe Apel. Tinerii din Suedia au hotărît să-l trimită ca reprezentant al lor la Varșovia. Fapte asemănătoare sint multe la număr. Ele oglindesc dragostea tineretului lumii pentru tradițiile lui Festivalului, hotărîrea neclintită a milioanele de tineri din toate colțurile pămîntului de a-și uni eforturile pentru a-și apăra tineretea de furia unui nou război, pentru a apăra lumina ochilor nobila cauză a păcii.

Este un fapt evident că tineretul reprezintă o uriașă forță, capabilă să aducă o contribuție hotărîtoare la izbînda cauzei păcii. Conștienți de acest mare adevăr, reprezentanții milioanele de tineri din lumea întreagă vor trece astăzi pe străzile Varșoviei, sub faldurile multicolore ale steagurilor, afirmîndu-și cu încredere și hotărîre dorința lor neclintită de a-și uni și mai mult eforturile în marea luptă pentru apărarea păcii.

În aceste entuziasme rînduri, pășesc astăzi și solii tineretului din patria noastră. De la un Festival la altul, tinerii din țara noastră se prezintă la marea întroncare a tineretului lumii cu noi biruințe raportate pe drumul construcției socialiste, pe drumul apărării păcii. Noi fabrici și noi uzine au apărut pe harta patriei noastre. Pe întinderile pămîntului bogat, în unduirea lanurilor aurii, se aude duduul tractoarelor produse de industria românească. Noi locuințe și blocuri muncitorești se înalță în locul insalubrelor cocioabe din trecut. La toate acestea și-a adus contribuția entuziasmat tineretul țării noastre. Cu bucurie și mîndrie tineretul nostru cu adevărat liber într-o patrie liberă, avînd larg deschise căile învățării, ale științei și artei, muncește cu elan pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe visuri. Omul nou din patria noastră, omul constructor al socialismului, este astăzi stăpîn pe roadele muncii lui. El este hotărît să aperse cu fermitate aceste realizări obținute sub conducerea partidului, cu ajutorul frășesc al patriei socialismului biruit. Aceasta este solia pe care o duc reprezentanții tineretului nostru la Festival. Solia tineretului nostru liber, pașnic, care își construiește o țară liberă și puternică.

Alături de milioanele de tineri din lumea întreagă, reprezentanții tineretului român pășesc în această zi pe străzile Varșoviei, exprimînd optimism și elan creator, încredere de nezdruccinat în victoria tineretului, în victoria păcii asupra războiului.

Tinerii hunedoreni și-au respectat angajamentul

HUNEDOARA. — În ajunul deschiderii celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, tinerii siderurgiei de la combinatul „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara raportează că și-au

depășit angajamentul luat de a da peste plan pînă la 31 iulie 3 trenuri cu metal. Vineri, tinerii siderurgiei au dat ultima toadă de metal pentru cel de al 4-lea tren. (Agerpres)

Varșovia în ajunul celui de al V-lea Festival

Ieri și azi am văzut în minile multora din polonezii și străinii veniți la Varșovia o carte-că cu copertile albastre, înfiorată de zeci de stele. În felurile limbii ea se intitula: „Agenda mea la Festival”; o poartă cu ei toți cei 30.000 de tineri veniți din toate colțurile lumii să participe la marea sărbătoare a păcii și prieteniei. La „Casa presei” am primit și eu una. Ea cuprinde programul manifestărilor Festivalului, felurile planuri și itinerarii ale Varșoviei, fotografia ale Varșoviei de acum și a celei de îndată după război. O frază citită pe prima pagină mi-a atras atenția ca o chemare. O transcriu întocmai:

„Tineri prieteni, ori de unde ai fi venit, oprește-te și privește acest oraș: imaginează-ți că acum 10 ani nu erau nici oameni, nici flori, ci doar fumul înecător al pirolozului!”

Alături de micuța agenda am pîșit și eu printre tinerii veniți la Festival pe străzile Varșoviei. În dreptul monumentalului Palat al Culturii și Științei priveam ieri noaptea bulevardul larg, Marszałkowska, luminat ca ziua. La o înfrîngere a străzii în dreptul hotelului „Polonia”, un cartagimens înmoldat de stoguri, pare un gigantic buchet de flori. De pe aceeași stradă spre minunata piață a Constituției, drum de aproape 1 km., se întinde un singur alis, îndemînd cu voce bună la joc, cîntec și bucurie, rostesc în toate limbile pămîntului chemări către tineri. În altă parte, pe aceeași stradă, grupuri, grupuri se opresc dinaintea taburilor ce reprezintă chipurile bine cunoscute ale luptătorilor pentru pace din lumea întreagă.

Privesc și eu tinerii veseli de pe Marszałkowska. La lumina unui felinar răsfoiesc agenda, găsesc acolo fotografia actuală loc la sfîrșitul războiului. Un sir de case dărîmate, un cărucior cu fructe între ruine, un

stil de telegraf stingher de care atrîna o firmă în nădă; a daturi data: 1944. Ridic ochii: strada Marszałkowska, frumoasa stradă Nowy Świat. S-au șters însă în întregime urmele războiului? Nu încă. Între casele noi, unele din cărămidă roșie,

mai întîlnești urme ale cumplitei distrugerii. De aceea orașul amintește la orice pas, oricî — și azi în deosebi celor 30.000 tineri veniți la Festival — crimele și sălbăticia războiului. Prin reconstrucția sa, prin munca sa pașnică, Varșovia arată însă întregii lumi, și tinerilor veniți aici, aspirațiile ei de pace. Ea arată lumii întregi ce se poate face atunci cînd toate puterile unui popor sint îndreptate spre a servi cauza păcii.

Despre Varșovia, orașul gazdă al Festivalului, mi-a vorbit un tînar din Uruguay. L-am întîlnit impresurat cu solicitanți de autografe, abea putînd rosti o vorbă. Într-un tirziu, scăpat dintre copii și

tineri mi-a povestit peripețiile drumului lung de 23 de zile pînă la frontiera Poloniei. Am pîșit alături și ne-am oprit împreună în dreptul statuii lui Kopernik, din fața Academiei de Științe. Pe frontispiciul clădirii nou reconstruite am citit urmînd: „Societas Scientiarum Varsoviensis”.

„Pentru Varșovia lui Kopernik — mi-a spus tîndrui uruguayan — pentru Varșovia eroică merită să faci drumul și pe jos. Orașul vechi și nou, suferințele din trecut, bucuria de azi, toate sint pentru noi o școală, o adevărată școală”.

Uruguayanul cu blua albă și sandale ușoare, îndrăgostit de Kopernik, nu este singurul oaspete al Festivalului și al Varșoviei care gîndește așa. La fel ca el gîndesc alți mi și mi de tineri care privesc monumentele varșoviene, pășesc în instituțiile ei de cultură. Așa gîndesc mîile de tineri care așteaptă cu înfrîngere manifestările sportive, culturale, artistice care vor începe mîine.

Cînd telefonez, aproape în toate săliile de spectacol varșoviene se fac repetiții. Pe stadion se repetă defilaerea de duminică și manifestația de deschidere. Mulți ziaristi participă la aceste repetiții. Alți tineri însoțiți de tineri polonezi vizitează orașul, fac plimbări în împrejurimi, se plimbă pe Vistula, Ieri, bîndoaară, bu de delegați din India și 20 de delegați din Cipru au coborît cu vaporul, de-a lungul rîului scaldat în lumină. Peste tot domnesc înfrîngerea așteptării zilei de mîine, cînd pe marele stadion din Varșovia se va deschide mult așteptatul cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților din lumea întreagă.

VIRGIL DANCULESCU
Varșovia, 30 iulie 1955

Toate forțele pentru grăbirea treierii

După metoda Brediu

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). Membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie” din Lugoj au fost printre primii în regiunea Timisoara la secerișul și treierii orzului, obținînd 3.200 kg. boabe la ha. Ei au prelat primii cotele de orz la baza de recepție din Lugoj.

Pentru a nu pierde nici un bob din noua recoltă, colectivii au folosit la secerișul grîului și transportul snopilor la ariile de treier toate atelele. După numai o săptămînă, gospodăria colectivă din Lugoj a reușit să termine secerișul și să transporte la arii 70 la sută din suprafața recoltată.

Organizînd treierul după metoda Brediu în numai 5 zile membrii gospodăriei au treierat 70 la sută din cantitatea de grîu recoltată, obținînd circa 2.000 kg. boabe la ha.

La indicațiile tov. Teodor Polomaru, agronom de sector, colectivii din brigada lui Gheorghe Bostescu au executat arăturile de vară în mirișii. Pe parcelele de pe care a recoltat orzul, brigada a semănat varză de toamnă, mei și alte plante, culturi care în prezent au și răsărit. De asemenea, cartofii de vară semănați timpuriu au fost recoltați săpămîna trecut. În locul lor s-au semănat imediat cartofi, roșii și alte plante.

Grupe de într-ajutorare la seceriș

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Atunci ne-am înțeles. Pe mîine.

— Mai începe vorbă? Pe mîine.

— Și oamenii s-au despărțit, plecînd fiecare la casa lui.

„Soarele încă nu răsărise, dar Petru Bulgaru, Matei Dumitru, Constantin Romanu și alții din grupa de într-ajutorare începuseră de mult să seceră.

Munca era în toi. Din cînd în cînd cetele unul dintre ei își ștergea sudoarea de pe față. Era zăpușală mare, în ziua aceea și norii acopereau cerul.

— Să-i dăm zor Petre, ca să-mi ajuți și mie astăzi — spuse Matei.

— Apoi, terminăm pînă la asfințit — îl asigură acesta.

După ce s-a terminat secerișul pe ogorul lui Petru Bulgaru, oamenii din aceeași grupă de într-ajutorare, trecută de îndată pe ogorul de alături,

Și astfel folosind din plin fiecare zi și fiecare oră, bun de lucru, țărani muncitori din comuna Răchii — constituți în aproape 30 grupe de într-ajutorare — au ieșit în ultimele zile în număr mare la cîmp. În frunte cu deputatul statului popular Mihail Lefcicaru, Gheorghe Vizdoaga și alții, ei au reușit să recolteze pînă la 24 iulie — în afară de întreaga suprafață semănată cu seceră și orz de toamnă — și peste 1300 ha. grîu.

Și în alte comune s-au constituit asemenea grupe de într-ajutorare la muncile de stringere la timp și fără pierderi a recoltei.

Cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare respective, în comunele Unțeni și Bălușeni s-au constituit peste 60 de grupe de într-ajutorare, care au contribuit la recoltarea unei suprafețe de 2500 ha. grîu, seceră și orz de toamnă.

Redacția mobilă

Și în acest an, redacția ziarului „Drum Nou” din Orașul Stalin, îndrumată și sprijinită de către comitetul regional de partid și statul popular regional a trimis în regiune un colectiv de trei ziaristi cu un autocamion special pe care a fost instalată o mică tipografie pentru a edita fol volante la arie.

Mica redacție a pornit din raionul Tîrnăveni și a scos prima foale volantă în ziua de 23 iulie în comuna Crăciunel de Jos.

La redactarea foilor volante se folosesc genuri variate, scoțîndu-se în evidență re-

alizările și lipsurile în campania de recoltare din comunele vizitate.

Pînă acum s-au editat 6 fol volante în mai multe comune din raioanele Medias și Tîrnăveni.

Diffuzarea foilor volante se face cu ajutorul pionierilor și elevilor.

Mica redacție își va continua drumul prin celelalte raioane ale regiunii.

Mobilizate de către comitetele raionale de partid și colectivele ziarilor raionale „Zori Noi” din Medias și „Flacăra Sibului” din Sibiu au scos și ele zilele trecute primele fol volante. (Agerpres)

4.020 kg. grîu la hectar

Anul acesta, membrii gospodăriei agricole colective „23 August” din comuna Coarnele Capriei, raionul Hirău, au avut de secerat 114 ha. cu grîu, dintre care 21 ha. au fost însemîntate în rînduri încrucișate. Zilele trecute, o combină a S.M.T.-ului Frumușica, condusă de Ion Puiu, a strîns grîul de pe cele 21 ha. de pe care s-a obținut o producție medie de 4.020 kg. de grîu la hectar.

terminat de secerat și restul de 93 ha. semănat cu grîu, de pe care au obținut o producție medie de peste 2.000 kg. de grîu la hectar. Cu recolta strînsă de pe numai 14 ha., ei și-au achitat cotele datorate statului, precum și partea cuvenită S.M.T.-ului pentru lucrările efectuate. Terminînd stringerea recoltei, colectivii au transportat cerealele boabe în noua magazie construită de curînd. (Agerpres)

Deținătorii drapelului

ORADEA (de la corespondentul nostru). Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la gospodăria de stat Salonta continuă să fie deținătorii drapelului de gospodărie fruntașă pe regiune.

Pînă în ziua de 29 iulie la gospodăria de stat din Salonta au fost terminate complet muncile de seceriș, iar trei din cele patru secții ale gospodăriei au raportat zilele acestea terminarea treierii.

Prin aplicarea întocmai a regulilor agro-tehnice, la această gospodărie s-a reușit, printre altele, să se recolteze o producție medie de grîu de 2.400 kg. la hectar, iar la

secția „Avram Iancu” producția medie de grîu și orz s-a ridicat la 3.000 kg. pe ha.

Atît la muncile de recoltare, cît și la treieris, cele mai frumoase succese au fost obținute, în cadrul întrecerii socialiste, de către brigada tractoristului Fabian Francisc și de către brigada de cîmp condusă de Ion Brediu, care, pe lîngă succesele obținute în depășirea sarcinilor zilnice, au efectuat lucrări de cea mai bună calitate.

Titlul de cel mai bun combiner pe gospodărie a fost cucerit în campania de vară de Iosif Okros, care și-a depășit cu mult angajamentele luate.

Așa va fi la Festival

31 IULIE. Varșovia trăiește azi clipele de entuziasm pe care le-a trăit și capitala noastră cu doi ani în urmă. Pe stadionul central, nou construit, 70.000 de tineri asistă la festivitatea de deschidere a Festivalului.

1 AUGUST. În clădirea filarmonicii naționale are loc deschiderea concursurilor culturale internaționale.

2 AUGUST. Deschiderea expozițiilor în Palatul de Cultură și Știință.

3 AUGUST. Are loc ceremonia tradițională numită „Sărbătoare internațională a secerișului”.

4 AUGUST. În cinstea celui de a zecea aniversări a înființării F.M.T.D. se desfășoară un mare concert internațional.

5 AUGUST. Dimineața, reprezentanții ai tuturor delegațiilor plantează arbuști în parcul de Cultură și Odihnă, aducînd prin aceasta primul lor la reconstruirea orașului erou.

6 AUGUST. Voința de pace a tineretului se exprimă în toate limbile lumii la marea mișcare închinată coexistenței pașnice și prieteniei populare.

Așa va fi la Festival

7 AUGUST. Zi închinată tineretului polonez.

8 AUGUST. Are loc un mare concert internațional al studenților, organizat de Uniunea Internațională a Studenților.

9 AUGUST. În cadrul a numeroase întâlniri, tineretul din Franța, Anglia, Olanda stringe legăturile de prietenie cu tineretul din coloniile.

10 AUGUST. Ceremonia de închiderea concursurilor culturale. Seara sărbătoare tineretului fete.

11 AUGUST. Are loc înființarea tinerilor din Asia și Africa. Concert al laureaților concursurilor artistice.

12 AUGUST. Se încheie competițiile pentru cucerirea insignelor sportive a Festivalului.

13 AUGUST. Ia sfîrșit cea de a doua ediție a întâlnirilor sportive prieteniești ale Festivalului. Are loc un mare Carnaval.

14 AUGUST. Ceremonia de încheiere a Festivalului. Diferite ansambluri culturale-artistice și solisti dintre cei mai renumiți din întreaga lume vor prezenta zi de zi zeci de spectacole.

UN MARE POEM EPIC

Salvarea comorii din Dresda

Într-o dimineață de la începutul lunii mai, pe la biroul din străzi din Arbatul Moscovei s-a înfuriat o nesfârșită coloană de oameni. Era ziua deschiderii expoziției cu tablourile galeriilor din Dresda. O dimineață senină, cu soare mult și miros de primăvară. O dimineață aidaia începutului de mai 1945 care, deși era imbecila de mîsmele tofăului, anunța venirea unei mari primăveri.

În zilele acelei început de mai, în vreme ce fascismul invins mai sîcnea încă în casa Berlinului, un batalion sovietic răscolea jungla de ruine a Dresdei în căutarea pieselor de artă din străvechia galerie a orașului.

Galeria din Dresda e o uriașă colecție de tablouri aparținînd genului celor mai mari pictori ai lumii. Vreme de 200 de ani Dresda a constituit un mare centru al artelor plastice, o academie la care s-au format numeroase generații de pictori. Fauna galeriei din Dresda a înconjurat întreg pămîntul. Activul ei, tezaurizat de poporul german de-a lungul a trei secole, însumează cea mai bogată colecție a creației Renașterii italiene, franceze, olandeze și germane. Dresda se mîndrește cu valori neprețuite ca „Madona Sixtină” de Rafael și „Venus dormind” de Giorgione, cu vaste colecții din Tizian, Murillo, Botticelli, Tintoretto, Rembrandt, Rubens, Velasquez și Van Dyk.

Dar în lunga și interesanta istorie a acestei galerii există o pagină puțin cunoscută: condamnarea ei la pierire, și luptele pentru salvarea ei. Această pagină e legată de acel început de mai 1945, exact cu zece ani în urma deschiderii expoziției de la Moscova. Condamnarea a fost pronunțată de Reichsmîntul nazist Goebbels, mîna dreaptă a lui Hitler. Zădărnicierea îngrozitorului plan a fost înfrîntă de un batalion de ostași sovietici din armata comandată de mareșalul Koniiev.

Și ieri și în vreme ce nesfârșita coloană de oameni veniți să viziteze expoziția deschisă, în clădirea muzeului Pușkin, se mișcă dintr-o parte în alta, istoria galeriei din Dresda își umple rîndurile.

Nu, nu se poate spune că Goebbels, cancelar în ultimul ceas de agonie al Reichului fascist, nu s-a ocupat de artă — de muzica de pîlă, sau de plastică, sau de literatură! O lume întreagă a auzit scribta, apelurile lui către artă și literatură țărilor coteropice care refuzau să intre în slujba fascismului. După apelurile sgomotoase, trimise prin radio și presă în care Goebbels se afla ca apărător al umanității argumentînd și invitînd la trădare prin dezastru: „ori colaborare cu fascismul, ori pierire”, au urmat arestările brutale în rîndul ziaristilor progresiști, deportările de literați și oameni de artă, apoi lagărele de concentrare și pușcăriile de execuție. Au căzut Iulius Fucik și Feldman, au suferit prigoana Nexô și Mann, Aragon și Eluard, alții alții și alții. Tot în atribuțiile „apărătorului” fascist al artelor a intrat și distrugerea monumentelor ridicate de germani în memoria lui Heinrich Heine, falsificarea neobrăzată a exponatelor din casele-muzeu Beethoven la Bonn și ale lui Goethe și Schiller la Weimar. Cu permisiunea aceleiași mîni „ocrotitoare” a frumuseții au fost pîngărite muzeele memorabile de la Iasnaia Poliana și Klin, devastate soborurile Kievului și jefuite piesele de mare valoare artistică din Petrovdoreț și Pușchino.

Pe lângă toate aceste grele sacrificii în fața umanității, planurile distrugerii comorii din Dresda nu mai putea stîrni lui Goebbels vreun prea complicat proces de conștiință. Ce mai însemnau galeriile care veacuri de-a rîndul au sfîrșit uimirea a zece de generații de pictori, ce mai însemnau cele câteva mii de tablouri pentru fascismul invins? Încă de la începutul lui aprilie 1945 cînd ostile sovie-

tice se apropiiau învingătoare de cetatea fascismului, Goebbels ordona națiunii germane sinuciderea colectivă. Hata fascistă își simțea pierirea aproape și încerca să trîscă după ea întregul popor german împreună cu străvechia lui cultură. Prin ordinea lui Goebbels, soarta galeriilor din Dresda părea pecetluită. În mare taină au fost goșite încăperile uriașului muzeu din cartierul Zwinger și piesele doșite fără posibilitate de găsire. Ordinul suna clar: „În cazul pericolului descoperirii muzeelor de către ruși, piesele să fie distruse”. Așa au ajuns lăzile de dinamiță la picioarele Madonei Sixtine de Rafael, cutiile cu explozibili sub teancul de pinze ale lui Rembrandt, lîngă operele lui Giorgione, Tizian, Rubens și Tintoretto, „König Mu” sau după adevăratul nume Saxoni Mucman, mîna dreaptă fascistă învățată să picteze „apoteoză” hitlerismului, aștepta semnul lui Goebbels cu mîna sprijinită pe comutatorul detonatorilor.

În jungla de ruine a fostei Dresde, în tunelurile subterane ale cartierului Zwinger fanaticii discipoli ai fîhrerului așteaptă ordinul de distrugere, iar la marginea acelei jungle de ruine, în dimineața începutului de mai pîrjolit și afumat de fumul înecăcios al tofăului, ofițerii sovietici sînt preocupați de soarta neprețuitelor valori culturale ale galeriilor Dresdei. Și cazual legănat de versurile acinului Djambul și bielorului care știe pe de rost poemele lui Mișcevič și tîtarul din Crimeea ai căror străbuni l-au cunoscut în peregrinările lor pe Byron și ucrainianul lui Șevcenko sau rusul care și-a legănat copilăria în farmecul versului pușchinian, știu că acolo, în nemăsurata întindere de ruine își așteaptă salvarea o comoră ce aparține întregii omeniri.

Și în vreme ce la Berlin, în colivile de beton de pe Vossstrasse, neopatul Hitler juca comedia nănilor, în timp ce Goebbels, proaspăt cancelar, își otrăvea copiii și închînuit de neigolarea canoană a artei sovietice, mușea el însuși stîlca fiolele cu otrăvă, la Dresda unde nu apucase să ajungă ordinul pentru ultimul autodeaf, marșurile sovietice vînturau străzile acoperite de ruine în căutarea comorii condamnate.

Poate n-ai fi fost niciodată descoperite genurile picturii ale renașterii, poate ele ar fi zăcut încă mult timp în hidoale ascunzătorii, dacă Germania ar fi fost ucisă de fascism. Dar poporul german continuă să trăiască. Lui li aparține viitorul și el era cel chemat să spele țara pîngărită și s-o ridice din ruine. Frau Fragna Elen, bătrîna care și-a închinat toată viața muzeului Albertinului din Dresda, nu vrea distrugerea galeriilor. N-o vrea nici tînarul invalid Franz Z., fostul student al academiei de arte din Dresda. Și iată-i pe acești oameni simpli, neaștrii de otrăvă nazismului, ajutîndu-l pe sovietici să descopere ascunzătorii în care au fost înfundate tablourile galeriilor. Cîteva indicii din povestirile bătrînelor administratori a Albertinului, două spre subsoarele Academiei de Arte, Lantorele sparg întinericului becilor. Pereții sînt controlați milimetru cu milimetru. Dintr-un loc unde teneția de ciment a trîdat urma, cazmalele soldaților din plutonul sergentului Burjev împrăștie prîndii roșii de cărămidă sfărîmă. Un tunel. Prima fișie de lumină desvăluie profilul unei statui de marmură. Pe un stelaț cîteva tablouri, a parținînd lui Rosalba Carriera, iar dedesubt, șase lăzi cu dinamiță. Capsele puse, snururile întinse de-a lungul zidurilor. Ar fi trebuit o singură învîrtitură de comutator și seceretul ascunzătorilor galeriilor din Dresda ar fi devenit de nepătruns. Cîci tunelul acesta mascat cu iscusință înăpăoa unui zid din becurile Academiei de Arte, deținea secretul tuturor locurilor în care fuseseră svir-

litate piesele muzeului Dresda. Într-un safe din fundul tunelului, s-a descoperit o hartă pe care, sub semne convenționale, „König Mu”, călăul neîntors al galeriilor din Dresda, trecuse punctele unde se aflau ascunse tablourile.

Abia de aici începe greul. Semnele latine făcute cu lîs roșu ară verde, par imposibil de descifrat. Și totuși din descifrare. Semnul „T” e situat la 32 de km. depărtare de Dresda în direcția sud-est. El indică un punct greu de delectat, între satul Gross-Kota și întinutul castel medieval Königstein. Din nou, ostașii sovietici li se alătură germani simpli, oameni din popor care nu doresc pierirea mîndriei orașului Dresda. Un bătrîn fără din Gross-Kota arată ostașilor loama local care reușise să scape controlului acestora: o carieră de piatră su-pată și părăsită de multă vreme. În fundul acestei cariere, într-un tunel mascat de o îngrămădire de bolovani, erau să fie descoperite unele dintre cele mai valoroase pinze ale galeriilor. Gura tunelului e liberată. Se vad șinele unei linii înguste ducînd spre fundul unei grote. Acolo se află un vagon de marfă de peretele căruia e rezemat un feac de tablouri. Rămăse aurite s-au pierdut scîlpurile sub statul de praf. Pinzele abia pot fi identificate prin puberea stîmă în carieră. Un oasăș sterge cu mîna vestonului unul din tablouri, și ca de sub ceață apare o față plină de volose, pareă răspunzînd sunetelor atmosferice din tunelul părăsit printr-un nestăvîlit potop de viață. Rembrandt! Acesta era vestitul „Autoportret cu soția sa Saskia”. În spatele lui se afla „Venus dormind” de Giorgione, „Intr-oareea Dianei de la vînătoare” de Rubens, „Ganimed în ghiarele vulturului” de Rembrandt și „Portretul fiolei sale Lavinia” de Tizian. Într-un vagon murdar, singurul tablou pe care fasciștii s-au îndurat să-l împacheteze, își ascundea pinza înăpăoa pereților lăzii de scînduri: „Madona Sixtină” de Rafael.

Pe străzile Berlinului rămășițele hatelor fasciste mai angajau lupte. În multe orașe germane canoana artei continuă să eutremare pămîntul. Iar în apropierea Dresdei ostașii sovietici duceau pe brațe pinza „Madonei” și făceau de strălă în labirinturile fostei galerii. Cei care s-au bătut pentru Stalingrad, pentru Sevastopol și Odesa, cei care și-au pierdut frații și tovarășii în luptele pentru eliberarea lumii de sub fașșim, inscriau în istoria artelor o nouă pagină.

Următorul punct pe harta lui Mucman urma să fie castelul Weesenstein. Acolo, în podul părăsitului castel feudal, au fost descoperite peste patru sute de pinze, aparținînd galeriilor din Dresda. Arșita soare lui pricinise tablourilor rîni aproape de nelecuit. Vopseaua se umflase, se scoroji-se și crăpase pe suprafețele tuturor pinzelor. Sub dezastrul acesta, era greu de recunoscut penelul lui Velasquez, Vermeer van Delft sau Tintoretto. Dacă expoliții fasciști nu apucase să sîrfețe și să prefacă în scrum aceste neprețuite piese de artă, dispreț și ignoranța cu care ele fuseseră svirite sub acoperșul incins de soare le a-sigura pierirea.

Una după alta, ascunzătorile marcate cu semne latine pe harta lui Mucman, au fost descoperite. În cea de a șaptea zi de la găsirea hărții a fost descifrat ultimul punct: „P.L.”. El indică o mină de calcar prăbușită, situată între satele Pokau și Lengerfeldt, nu departe de granița germano-sovietică. În gaurile inundate de apă ale acestei mine, hitlerii aruncaseră 350 de tablouri. Apa și calcarul acționaseră asupra pinzelor într-un mod cu totul de-

zastruos. Murillo, Botticelli, Van Dyk și Rubens aveau să piardă în această mină părăsită unele dintre cele mai valoroase capodopere ale creației lor. Strășitul celor 350 de tablouri părea de neplăcut. Dar Ermitajul din Leningrad trimise de urgență specialiști restauratori care să înfrîngă distrugerea. Zi și noapte lucrează pictorii leningradeni la salvarea pinzelor scoase din mină inundată. „Vinsavia” lui Rubens, în pîrlă căreia apa a produs umflături de cîte cinci centimetri, este în întregime bandajată în fișii de conservare. Sînt scapate de la o pierire sigură pinzele „Dinarii Cezarului” de Tizian, „Fecioara Maria” de Murillo, „Judecata lui Paris” de Rubens, cîteva portrete aparținînd penelului lui Van Dyk și „Patri scene din viața sfîntului Zenobie” de Botticelli.

Străzile din preajma pieței Arbatului și din imediata apropiere a muzeului de arte plastice „Pușkin”, vor purta încă multă vreme semnele lunilor din vara aceasta. Nouăzeci de zile și s-ar putea spune și nouăzeci de nopți, valurile de oameni, rîndurile vii care se formau înainte de venirea zorilor, n-au mai conținut. M-am dus o dată spre galerii, pe oarele cîinci dimineața. Socotam că voi fi primul venit. Dar „coada” ocupase deja cîteva străzi. M-am dus într-o zi ploioasă. Gîndeam: cui li e amintea de tablourile Dresdei pe o astfel de vreme? „Coada” era la locul ei, înfășurată în fulguri și acoperită de umbrele peșterii. Moscoviții și mii de oameni simpli din toate colțurile Uniunii Sovietice veneau din vreme și intrau în rîndul vizitatorilor. În mai, cu tot focul examenelor, studențimea moscovită era aici. Gursurile erau cîșite pe bordurile trotuarelor, în ceasurile lungi de așteptare. Cîte un entuziast scria bordura cu un cui, sau scria cu creionul pe soclul vreunei case: „Arta cere iertare, aici am așteptat șapte ceasuri pentru a intra la galerie”. Am văzut delegații întregi de cohozini din țări depărtate republici asiatice, venind de la Expoziția agricolă și intrînd în rîndul viu al vizitatorilor Dresdei. Am văzut soldați de sub toate armele, ostași de toate gradele, ofițeri tineri și cadre vechi, așteptîndu-se cu răbdare rîndul. Era în această procesiune unașă, nesfîrșită, în acest rînd care vreme de trei luni a frămătă fără oprire, ceva mai mult decît mînturia dragostei pentru artă a omului sovietic. În mulțimea aceasta era semnul prieteniei față de poporul german; înopotul nesfîrșit de oameni care veneau să admire pinzele lui Rafael, Giorgione, Tizian, Rembrandt, Rubens și Tintoretto, era semnul zărilor de pace, singurele crea-tore de artă.

Uneori, în mulțimea de vizitatori, cineva descoperea pe vreunul din foștii ostași sau ofițeri care au participat la salvarea galeriilor. Și atunci ceasurile de așteptare treceau pe nesimțite iar povestirea foștilor ostaș tracă din gură în gură, împărțîndu-se întreaga coloană.

Lupta pentru salvarea comorii din Dresda e un mare poem epic încă născut pe hîrtie de vîrșit. Pinzele pe care titani renașterii au aseruit subiecte închinăte renașterii omului și la viața lor proprie, lungă de patru-cinci secole. Salvarea acestor tablouri a însemnat mai mult decît scaparea lor din minile călăilor fasciști. În uriașă muncă depusă de cei mai buni artiști restauratori sovietici, pentru ca tablourile Dresdei să poată fi redată lumii, străvechile pinze au trecut ele înșile printr-o adevărată renaștere. Datoriile lor milioane de ochi vor putea admira din nou „Madona Sixtină” a lui Rafael, vor privi cu nelămurită incantare pinzele lui Giorgione, Tizian, Pausin, Murillo, Rembrandt, Van Dyk, Tintoretto sau Rubens.

I. GRIGORESCU

Expoziția de pictură și grafică mexicană

În sala Dalles din Capitală s-a deschis Expoziția de pictură și grafică mexicană. Zilnic sute și sute de vizitatori vin să admire lucrările ce oglindesc viața și lupta poporului mexican.

În clișeu: Tabloul „Vînătoare de cărbuni” al pictorului Naya Marquez

Colecția „Mica bibliotecă critică”

— E. S. P. L. A. —

Anul trecut, în preajma lui 23 August, cititorii au înfîlțit în librării prima cărțile din colecția „Mica bibliotecă critică” scoasă de Editura de Stat pentru Literatură și Artă. Puține colecții și-au dobîndit cu re-periciunea acesteia primirea deosebit de favorabilă a publicului cititor. Popularitatea acestor volume se poate aprecia și din faptul că primele numere sînt de mult epuizate iar aparițiile recente cerute cu insistență.

Teoriile urmărite de alcătuirii „Micii biblioteci critice” au fost de la început popularizarea problemelor însemnate ale literaturii și cultivarea gustului cititorilor pentru lucrările de critică literară. Profilul tematic al colecției este determinat de cîteva obiective mari care sînt susținute fiecare în parte prin lucrări aparute, sau înscrise în planul editurii. Astfel, obiectivul principal — elucidarea problemelor legate de dezvoltarea noii noastre literaturi — a cunoscut cîteva tipăriți valoroase ca lucrările: „Arta tipărită în romanul „Baragana” de Ion Mihăilescu, „Oameni deosebiți” de Silvan Iosifescu, „Generalitatea și individualitatea ideii opere literare de S. Damian, „Influența folclorică în poezia noastră actuală” de I. D. Bălan ș. a.

„Mica bibliotecă critică” publică de asemenea mici studii monografice asupra scriitorilor români și străini. Au apărut monografiile populare despre Fielding, Whitman, Aristofan. În curînd vor apare lucrări despre Schiller și Montesquieu.

Din păcate scriitorii romîni sînt reprezentați decemdată numai prin două lucrări — studiul lui Ov. S. Crahmăncanu despre viața și opera lui Liviu Rebreanu, și mica monografie despre Ion Agărieanu, semnată de M. Zăciu.

O înfățișare prețioasă a celor care se îngrîșesc de apariția „Micii biblioteci critice” este publicarea unor articole cu privire la literatură, articole extrase din operele unor scriitori de seamă romîni și străini. În această serie au apărut lucrări de clasici romîni (Alexandru, Bollicac) precum și texte din autori clasici ai literaturii universale.

Colecția „Mica bibliotecă critică” a făcut un foarte util serviciu cititorilor tipărind cîteva articole teoretice de orientare, cele mai multe traduse din revistele sovietice cum ar fi „Principiile esteticii marxist-leniniste” sau articolul lui Nestor Ignat „Cu privire la valorificarea moștenirii literare”. Orientarea spre probleme serioase, exigența față de calitatea materialelor publicate, grija pentru aspectul grafic al numerelor colecției se înscrău ca succese de seamă în acest prim an de apariție a „Micii biblioteci critice”.

Succesele reale dobîndite cer din partea Editurii o atenție mereu sporită față de a-

ceastă colecție alți de utilă, o atenție pe linia susținerii armonioase și proporționale cu lucrări valoroase a tuturor obiectivelor propuse.

Mii de cititori din rîndurile tineretului din școli și instituții de învățămînt superior, precum și toți iubitorii de literatură așteaptă noi lucrări care să-i ajute să înțeleagă problemele cele mai acute care se ridică astăzi în fața literaturii noastre. Cele cîteva lucrări care îmbrățișează probleme actuale ale literaturii sînt încă prea puține. Pînă în clipa de față n-a apărut nici o lucrare care să ia în discuție o problemă legată de literatura noastră în lumina materialelor Congresului al II-lea al scriitorilor sovietici.

Este necesar ca lucrările pe care Editura le pregătește în această direcție să fie puse la îndemîna cititorilor mai operativi. Pentru îmbogățirea acestui sector Editura ar putea folosi rapoartele prezentate în cadrul sedințelor de lucru ale secțiilor Uniunii Scriitorilor, contribuind prin aceasta la stringerea continuă a legăturilor dintre scriitori și masele de cititori.

Seria de studii monografice are într-adevăr meritul de a fi popularizată scrierilor clasici din literatura universală ale căror aniversări au fost sărbătorite recent. Totuși, simpla înșirare de titluri ale lucrărilor publicate de Editură în acest sector ne face să înțelegem că în cîmpul de observație al cititorilor au intrat numai figurile scriitorilor sărbătoriți din inițiativa Consiliului Mondial al Păcii. Incontestabil, apariția acestor prezentări a făcut un real serviciu tuturor categoriilor de cititori. Ar fi bine însă ca ESPLA să vină în ajutorul celor care, prin mijlocirea aceleiași Editurii, se apropie de marile capodopere ale literaturii universale și să publice lucrări despre opera unor scriitori ca Shakespeare, Tolstoi, Molière, Goethe, Gogol, Byron ș. a. Asemenea studii monografice ar fi în măsură să-i ajute pe cititori să aibă o reprezentare justă atît asupra scriitorilor citi și asupra unor întregi perioade din istoria literaturii universale.

Asemenea mici studii monografice trebuie să se ocupe în mai mare măsură și de clasicii literaturii noastre.

În rînd cu articolele teoretice de orientare publicate pînă acum în „Mica bibliotecă critică” ar fi de dorit ca Editura să publice și materiale populare de introducere în teoria literaturii și în știința literaturii, lucrări care ar întîmpina o primire călduroasă mai ales din partea elevilor și studenților.

Căușind să trezească interesul cititorilor spre problemele cele mai însemnate ale literaturii, „Mica bibliotecă critică” își va consolida pozițiile pe care le deține în frontul revoluției noastre culturale.

NOTE DE DRUM DIN R. CEHOSLOVACĂ (III)

Praga zilelor noastre

Nu poți vorbi de Praga de astăzi fără să-ți vină în minte în primul rînd copiii ei. Fie că te plimbi prin idila insulă Kampă de pe Vltava, fie că străbați cartierele noi de locuințe muncitorești în diminețile însorite de iunie, străzile răsuna de vocele cristaline ale copiilor, ca niște ample clopote. Bucălați, voioși, siguri de ei, îmbrăcați în cămăși deosebite, albe, de colo-colo pe trotuare, pe biciclete cu trei și cu două roți, în automobile miniaturale cu pedale sau pe propriile lor piciorușe plînușe, fără să le pese de nimic. Simți, fără să gresescă, că sînt personaje care au dreptul la grîia maximă a turturii. Pe „Na Prikope”, una din cele mai aglomerate artere comerciale ale orașului, o clădire imensă, de cîteva etaje, „Detskî-Dum” (casa copiilor), le e destinată în întregime. Ușurelți grav și păpuși dolefante stau în rafturi alături de elevatoare pitice și avioane care fac looping-uri cînd le întorci cu cheia. Ghețule elegante și solide de șase centimetri și rochițe cu borboale, albastre și albe, așteaptă clienții pretențioși nevoie mare, care nu se împacă cu o marfă de proastă calitate. O cofetărie, o sală de lectură cu cărți și reviste ilustrate și o sală de spectacol — în care mă simt ca un Gulliver într-o contemporană lăză a pîcilor — au amatori în permanență. Există aici — să mă ierți — și toalete dimensionate potrivit, pentru fetițe și băiețai. Asemenea magazine se găsesc în mai toate cartierele, chiar dacă nu au proporțiile acestuia.

Dacă te grăbești, între orele șapte și opt dimineață, să ieși tramvaiul care trece pe cheul Gottwald, ți se poate întîmpla ca vîntul să te invite politicos să aștepți următorul, pentru că vagonul care trece prin stație este destinat exclusiv elevilor de școală. Priviște la geamuri fețele lor voioase și gîndul ți zboară înapoi la copilăria ta tristă, din alți ani, cînd, ca și părinții acestor noi cetățeni ai Republicii Cehoslovace, ca odrasla de om sărac, mersul la școală ridica probleme pe care copiii de azi nici nu le bănușesc.

Dar ce-ar spune muncitorii mame care lucrează alăbădă la noi în fabricile lui Mo-ciorina, sau în Cehoslovacia, în celelalte Bata, dacă ar afla că în noile blocuri muncitorești construite în cartierul „Solidarita”, în holul mare de la parter, se află garaje, destinate... cărucioarelor de copii? Asemenea garaje se află și la spălătorie mecanice publice din cartierele noi muncitorești, unde femeile vin să-și spele rufăria. Căruciorul rămîne la „garaj”, copilul la creșă, sub supravegherea îngrijitoare și în două-trei ore, în schimbul unei sume minime, menite

să întrețină aparatul modern — mașini de spălat, de căleat și de uscat, automate — femeia muncitoare își spală singură lenjeria familiei, în condiții care li au ieșit la îndemîna, indispensabile pentru o gospodină, caracterul istovitor de sfîdărit.

Cartierele acestea noi de locuințe pentru muncitori constituie o altă caracteristică a Pragai de astăzi. Se înalță aici, departe și de alfa o unor străzi asfaltate, cu canalizarea și electricitatea puse la punct încă înainte de construcția locuințelor, blocuri de patru etaje, cu întregul confort necesar unei vieți civilizate. Fiecare familie are aici un apartament modest, de două sau trei camere, înzestrat cu instalații electrice și de gaz, care fac gospodăria agreabilă. Există și un alt tip de locuințe în aceste cartiere: construcții mici, cu un singur etaj, destinate fiecare numai pentru două familii.

Printr-o curticică cu răsăduri de flori și grădiniță de zarzavat, pătînd, însoțit de un prieten ceh, la parterul clădirii. E dimineață, ora prînzului. Îndrăgesc să sun la ușa unei asemenea locuințe, riscînd un act poate nepoliticos. Îmi deschide o gospodină îmbrăcată într-o rochie înfrigurată de eteva zeci de volume, înțărînd ale lui Lenin, Gottwald, Gorki, Balzac, Nemcova, Fucik, cărți tehnice și manuale școlare. Pe pereți, portretul lui Gottwald și peisaje din Praga. Un aparat de radio pe o masă și un telefon completează decorul. La etaj se află două dormitoare, cu dulapuri în perete și camera de baie. Curățenia casei e strălucitoare. La despărțire locatarul, muncitor din industria electro-tehnică, ține să-mi arate neapărat, cu mîndrie, cămara bine asortată.

Cartierele noi au magazinele lor alimentare, de încălămînte și îmbrăcăminte la fel

de elegante și de bine aprovizionate ca și cele din centru. De dimineață pînă la încheiere, clientela forfetese neobosită. Discuțiile prelunge, cu o intonație ușor cîntată, nu îndemure pe ascultătorul străin decât funcționarii și cumpărătoarea se înțeleg sau au o dispută. Expresia calmă a fețelor arată însă că vînzarea se desfășoară fără iritație, în condiții normale.

Străzile sînt — ca și în întreaga Praga — de o curățenie de farmacie. Orașul se înfrumusețe, la toate marginile lui, cu aceleași străzi pavate, cu aceleași imobile îngrijite, cu aceeași iluminare nocturnă ca în centru. Circulația animată — de automobile, în plină viteză ca și de camioane, cu roți mari cu envelope de cauciuc, trase de cai ardenzi, bine țesălați, cu crupe masive și copite groase cu polcoave cauciucate — începe să se rărească în orele amurgului.

Odată cu căderea serii, asupra întregului oraș se aserine calmul. Numeroasele săli de concert și de spectacol — de la muzica de cameră a lui Beethoven și Dvorak, pînă

la vestitul teatru de marionete ceh, și de la Shakespeare pînă la celelalte reprezentări de circ — sînt înfăteșate. Dar străzile, mai ales după retragerea ultimilor spectatori, sînt aproape pustii.

Într-una din nopțile de la începutul lui Iulie, anul acesta, am văzut însă o altă Praga nocturnă, decît aceea liniștită pe care o cunoaștem. Era în vremea Spartakiadei. Forfota vioaie de peste zi nu s-a potolit nici la miezul nopții și nici în răstăvîrșul zorilor. Farmecul orașului vechi în lumina lui plină, i-a ținut toată noaptea pe străzi pe numeroși vizitatori ai orașului din acele zile, ca și pe localnici. Sobrietatea obișnuită, bine cunoscută, a făcut loc de astădată manifestărilor celor mai pline de exuberanță. Bărbați și femei de toate vîrstele străbăteau străzile întortochiate din Staro mesto, în grupuri prinse braț la braț, cîmînd, glumind și rîzînd zgometos. Chioțele vesele se amestecau toată noaptea cu dangătul grav al orologilor, neîntrerupte din îndatorirea lor de veacuri de a număra fiecare sîrte de ceas.

Ora patru și jumătate dimineață a dimineții de 3 Iulie l-a văzut pe primul spectator ai manifestății care urma să se desfășoare pe străzi, ocupîndu-li locurile de pe marginea trotuarelor, pe scările plantate cu trei picioare, aduse de acasă. La cinci și jumătate nu mai puteai trece de înghe-

Pe Vaclavske Namesti, într-una din zilele Spartakiadei

șată. Cei care nu putuseră să ocupe primele rînduri au venit cu scări de zugrăvi, crăcănate, întocmindu-și astfel balcoane care le ofereau perspectivă. Ferestrele și terasele edificiilor de pe traseul demonstrației, constituiu loji ai căror ocupanți erau profund învidiați. Am fost unul dintre fericiții posesori ai unui asemenea loc privilegiat.

La ora opt precis prin fața tribunei din Vaclavske Namesti, în care se aflau conducătorii partitului și guvernului, ca și oșpeții străini de vază, au început să se perinde masele sulelor de mii de participanți la Spartakiadă. Timp de peste patru ore entuziasmul vibrant al demonstrațiilor s-a întrecut cu entuziasmul nestăvîlit al mulțimii de pe străzi. La uralele și lozincile lansate cu un elan clocoțitor li se răspundea de pe marginea trotuarelor cu elan îndoit.

Năfrămăle și bluzele multicolore, cu țesături maeștre, de o deosebită finețe, pitorescul numeroaselor fuste plisate, îmbrăcate una peste alta, cum se obișnuiește în diferite regiuni ale Cehoslovaciei, tricourile albe, albastre, galbene și trupuile bronzate ale sportivilor din sindicate, ale sportivilor armatei, al celor din organizația Școlilor, cîntecul și furiile avîntate — toate acestea au fost deosebit de frumoase. Dar marea demonstrație a constituit-o mai cu seamă freacăntul uriaș al entuziasmului mulțimii, care izvora din inimă. Oamenii de toate vîrstele, adolescenții și cei cu capetele încrunțite, pionierii mîndre de cravate, roșii și bunicile lor, la fel de tinere în entuziasm — au scandat ore în sir: „At zije mir!” (Trăiască pacea), „At zije K.S.C.” (Trăiască Partidul Comunist Cehoslovac).

Pe sute de metri, privirea se oprea deasupra unei mări de oameni ale cărei valori multicolore duceau pe creștele lor, flori, flămuri, batiste, brațe aplaudînd.

Cînd au trecut delegații popoarelor prietene, ovalele mulțimii au arătat că solidaritatea în luptă pentru pace arde cu o flăcără puternică în inimile cehoslovacilor. Delegații românești, învestimînți în costumele noastre din Rucar și din Tara Oașului, din Saliste și de pe plaiurile Bucovinei, a străbătut străzile lucind o băută infocată. Aplauzele mulțimii au făcut ca nouă, romînilor care asistam, să ni se umezească ochii de plăcere și de mîndrie.

Freacăntul entuziast a străbătut, în după amiază aceleiași zile, mulțimea celor 250.000 de oameni adunați pe uriașul stadion „Strahov”. Zăgărnirea farmecului dansurilor populare — stadionul pare o imensă frescă în mișcare — și a impresiei corvîrșitoare pe care o lasau exercitiile gimnastice, executate simultan, la o singură comandă, de 16.000 de oameni, cere o pană de mare meșter. Nu aș putea să spun ce sollicita mai multă prețuire: concepția de ansamblu a demonstrației, execuția ei ireproșabilă, coloritul și broderia costumelor, sau pregătirea tehnică, în cele mai mici detalii, a întregii manifestări. Dar ceea ce

pot spune, cu siguranță că nu gresesc, este că entuziasmul popular, mîndria colectivă pentru ceea ce reprezenta această realizare, avea o semnificație precisă: unitatea poporului cehoslovac, strîns în jurul Partidului Comunist și al guvernului republicii și hotărîrea de a-și apăra împotriva oricui, viața cea nouă, care merită trăită!

Fiul de aur care pornea din adîncul veacurilor de luptă împotriva exploatații și asupririi naționale, care trece de la Iar Hus și Jijka pînă la Poděbrad și de la cei uciși în luptele cu nazizii pînă la cei care în februarie 1948 au zădărnicit complotul împotriva independenței naționale — ajungă la demonstrații de pe Vaclavske Namesti, la gimnăștiile de pe stadionul „Sirahov”, la construcția de astăzi ai socialismului din întreaga Cehoslovacie. Căile întortochiate pe care au mers însă atîdnă, în luptele lor asuprit și exploatați, sînt astăzi transfigurare în drumul larg, drept și limpede trasat, pe care poporul liber pășeste conștient și cu năpîlnirea de aștept.

Praga de aur își desfășoară astăzi neasemuită cu frumusețea mai cu

LONDRA

Largul ecou al lucrărilor Conferinței celor patru

Interviul acordat de Edgar Faure și Antoine Pinay ziarului francez „Le Journal de Dole“

PARIS 30 (Agerpres). — Ziarul francez „Le Journal de Dole“ publică interviul acordat unui corespondent al său de către primul ministru Edgar Faure și de către ministrul de Externe, Pinay, asupra rezultatelor și perspectivei conferinței de la Geneva.

„Cred că vă pot spune că întrunirea noastră a fost întrunirea primei etape“, a declarat Edgar Faure, făcând bilanțul conferinței. În cursul conferinței au fost întinse dificultăți, dar aceste dificultăți care se referă în mare măsură la chestiunile de procedură nu trebuie să ne facă să uităm importanțele progrese realizate în chestiunile de fond“.

Primul ministru Faure a rezumat apoi în felul următor rezultatele pozitive ale conferinței de la Geneva:

— manifestarea unei dorințe generale de măsorare a încordării internaționale pentru găsirea unei soluții a problemei în sus-pensie. În legătură cu această dorință, stabilirea de legături personale prietenești între șefii de guverne occidentali și conducătorii sovietici.

— recunoașterea necesității reunificării Germaniei și a legăturii stricte între această problemă și aceea a securității europene.

Raportul delegației de observatori din R. D. Germană

BERLIN 30 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 29 iulie a avut loc la Berlin ședința Comisiei pentru Afacerile Externe a Camerei Populare a Republicii Democrate Germane. În cadrul ședinței a luat cuvântul secretarul de stat Handke, șeful delegației

— recunoașterea faptului că reunificarea trebuie să comporte garanții pentru securitatea tuturor și mai cu seamă a U.R.S.S.

— recunoașterea necesității de a întocmi un plan de securitate pentru Europa sau o parte a Europei.

— dorința unanimă și sincer manifestată de înălțare a oricăror pregătiri de război printr-un program de dezarmare, care ar permite să se elibereze în același timp resurse vaste pentru dezvoltarea economică și socială a națiunilor și îndeosebi pentru asistența regiunilor slab dezvoltate.

— sarcina încredințată subcomitetului O.N.U. de a studia sugestiile constructive ce au fost făcute în cursul conferinței.

— propunerile largi făcute în cursul conferinței pentru dezvoltarea relațiilor între Răsărit și Apus.

La rândul său ministrul de externe, Pinay, a subliniat între altele că „chestiunile“ au fost abordate de șefii de guverne cu realism și direcțiile pe care le-au dat minștrilor lor de externe nu sînt un simplu catalog de chestiuni ce trebuie tratate. Relațiile dintre probleme sînt recunoscute și precizate.

La Geneva, în octombrie, vom face bilanțul lucrărilor și noilor inițiative pentru a progresa pe calea unei dezarmări organizate și controlate efectiv“.

Mari mitinguri în R. D. Germană

BERLIN 30 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și poziția Uniunii Sovietice în cele mai importante probleme internaționale, expusă de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în timpul vizitei făcute în R. D. Germană, găsesc un larg ecou pozitiv în rândurile populației din R. D. Germană.

La 28 iulie, în orașul Magdeburg a avut loc un miting la care au participat 80.000 de oameni ai muncii din oraș. În cadrul mitingului a luat cuvântul K. Schöndewer, membru în Biroul Politic al Partidului Socialist Unit din Germania. Cuvîntarea sa a fost consacrată rezultatelor conferinței de la Geneva și sarcinilor care se ridică în fața poporului german în vederea realizării reunificării pașnice a Germaniei. Participanții la miting au adoptat cu o mare însuflețire un mesaj de salut adresat Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S. în care este exprimată recunoștința pentru lupta neobosită și perseverență a Uniunii Sovietice pentru cauza păcii și a creării unei Germanii unite, demodate și iubitoare de pace. În cadrul mitingului a fost adoptată de asemenea o rezoluție adresată Camerei populare a R. D. Germane. În această rezoluție, oamenii muncii încredințează Camera Populară că nu vor consimți niciodată ca problema Germaniei să fie rezolvată în dauna intereselor Republicii Democrate Germane și că vor lupta pentru înlăturarea aspirațiilor poporului german, pentru reunificarea Germaniei pe baze pașnice, democratice.

Constituirea grupului parlamentar național al R.P. Chineze în vederea aderării la Uniunea interparlamentară

PEKIN 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 30 iulie a avut loc o conferință a deputaților din Adunarea reprezentanților populari din întreaga China în cadrul căreia a fost format grupul parlamentar național al R.P. Chineze.

La conferință au participat 1.100 de deputați.

Cu acest prilej a fost adoptată o rezoluție privind intrarea acestui grup în Uniunea interparlamentară.

„Comitetul permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China — spune în rezoluție — a adoptat la 12 februarie 1955 o rezoluție în care se spune că parlamentele din diferite țări trebuie să-și asume responsabilitatea apărării și consolidării păcii mondiale, să întreprindă acțiuni concrete pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare și de prietenie dintre popoarele din toate țările, să organizeze un schimb de delegații și să desfășoare o activitate în vederea întăririi păcii internaționale.“

Noi, 1.100 de deputați din Adunarea reprezentanților populari din întreaga China, studind statutul Uniunii interparlamentare, analizăm scopurile uniunii în vederea promovării unor legături largi dintre membrii parlamentelor din toate țările lumii, a spiritului de prietenie și colaborare între popoarele tuturor țărilor, în vederea promovării coexistenței pașnice între popoare și întăririi și dezvoltării cauzei democrației, hotărîm în unanimitate să creăm grupul parlamentar național al Republicii Populare Chineze, în vederea aderării la Uniunea interparlamentară“.

În cadrul conferinței a fost adoptat de asemenea regulamentul grupului parlamentar național al R.P. Chineze și a fost aleasă conducerea grupului.

Lichidarea unei organizații de spionaj descoperită la Harbin

PEKIN 30 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Organele securității publice din orașul Harbin, cu ajutorul populației orașului, au descoperit o mare organizație ciankistă de spionaj.

Strecurindu-se în organele guvernului popular și în întreprinderile industriale, în unități ale armatei populare, membrii grupului au cules informații de spionaj cu caracter politic, militar și economic, au stras documente cu secrete de stat și le-au trimis în Taiwan.

Locuitorii orașului Harbin își exprimă marea satisfacție pentru lichidarea acestei organizații banditești de spionaj. Zilele acestea, spionii demascați vor apărea în fața instanțelor judecătorești.

Noi declarații ale președintelui Eisenhower

WASHINGTON 30 (Agerpres). — La 29 iulie a avut loc la „Hocul Statelor“ un dejun la care președintele Eisenhower s-a întâlnit cu un grup de republicani, membri ai Congresului.

Secretarul Casei Albe pentru problemele presei, Hagerty, a comunicat corespondenților de presă că Eisenhower a declarat că nu împărtășește punctul de vedere exprimat într-o serie de știri din ziare străine că ar exista primejdia ca opinia publică americană să-și pună prea mari speranțe în rezultatele concrete ale conferinței de la Geneva, Eisenhower a subliniat din nou că conferința de la Geneva a fost doar începutul pe calea creării unei atmosfere de încredere reciprocă și de reglementare a problemelor internaționale. El a specificat însă că prin continuarea politicii de tratative, multe din aceste probleme ar putea fi în cele din urmă reglementate. Reînvîndu-se la activitatea Congresului, Eisenhower a chemat pe reprezentanții partidului republican să promoveze un program pozitiv în rezolvarea problemelor interne și internaționale.

Comentariile presei indiene

DELHI 30 (Agerpres). — Ziarul „Nav Sivan“, care apare la Lucknow, caracterizează conferința ca o „cotitură în relațiile internaționale“, arătînd că ea „a încheiat etapa războiului rece și a deschis o eră nouă de bunăvoință și încredere internațională“.

Ziarele „Hindu“, „Milap“, „Hindustan“ din Delhi, „Ariavanta“ care apare la Pune, „Swadhinata“ din Calcutta își exprimă regretul pentru faptul că conferința nu a discutat problemele Extremului Orient. Ziarul „Swadhinata“ se pronunță pentru noi tratative ale marilor puteri cu participarea Republicii Populare Chineze în vederea rezolvării problemelor internaționale, inclusiv cele legate de Asia.

Deosebită satisfacție în Franța în legătură cu proiectata vizită a conducătorilor sovietici în Anglia

PARIS 30 (Agerpres). — Știrea apropiată vizitei a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Anglia are un larg ecou în Franța. Potrivit părerii unanime a observatorilor politici, vizita conducătorilor sovietici în Anglia este o confirmare a succesului conferinței de la Geneva.

Ziarul „Le Populaire de Paris“, organ al partidului socialist francez, scrie: „Vizita lui Bulganin și Hrușciov la Londra confirmă succesul conferinței celor patru mari. Geneva începe să dea roade. Conferința la cel mai înalt nivel a făcut ceva mai mult decît că a creat o atmosferă de înțelegere. Ea a pus bazele unei adevărate înțelegeri care trebuie să ducă la reglementare politică“.

Genevieve Tabouis, comentatoarea de politică externă a ziarului „Informations“, apreciază apropiata călătorie a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov la Londra ca „o nouă etapă în normalizarea relațiilor dintre Răsărit și Apus“.

Ziarul „Aurore“ subliniază că știrea vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov la Londra a fost înfăptuită cu entuziasm nu numai în Marea Britanie ci și în toate țările occidentale.

Comunicatul Biroului Comitetului de sprijinire a dezvoltării comerțului internațional

VIENA 30 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul de sprijinire a dezvoltării comerțului internațional a dat spre publicare următorul comunicat:

„Între 25 și 27 iulie a.e. a avut loc la Viena o ședință a Biroului comitetului de sprijinire a dezvoltării comerțului internațional.“

Biroul a ascultat și a aprobat raportul secretarului general și a discutat problema legăturilor comitetului cu comitetele naționale pentru dezvoltarea comerțului internațional și cu alte organizații interesate în dezvoltarea comerțului.

Au fost studiate noile perspective care se deschid comerțului mondial datorită slăbirii

încordării internaționale. În legătură cu aceasta, Biroul a examinat în mod special problemele comerțului între Est și Vest și a subliniat interesul crescînd al cercurilor economice și de afaceri din toate regiunile Europei față de discutarea acestor probleme.

Avînd în vedere noile posibilități de dezvoltare a relațiilor comerciale dintre națiuni, care sînt o urmare a îmbunătățirii situației internaționale, Biroul a hotărît să intensifice activitatea comitetului de sprijinire a dezvoltării comerțului internațional.

Biroul a instituit un premiu pentru o lucrare pe tema: „Comerțul internațional o contribuție la coexistența pașnică și ridicarea nivelului de trai“.

Încordării internaționale. În legătură cu aceasta, Biroul a examinat în mod special problemele comerțului între Est și Vest și a subliniat interesul crescînd al cercurilor economice și de afaceri din toate regiunile Europei față de discutarea acestor probleme.

Avînd în vedere noile posibilități de dezvoltare a relațiilor comerciale dintre națiuni, care sînt o urmare a îmbunătățirii situației internaționale, Biroul a hotărît să intensifice activitatea comitetului de sprijinire a dezvoltării comerțului internațional.

Biroul a instituit un premiu pentru o lucrare pe tema: „Comerțul internațional o contribuție la coexistența pașnică și ridicarea nivelului de trai“.

Încordării internaționale. În legătură cu aceasta, Biroul a examinat în mod special problemele comerțului între Est și Vest și a subliniat interesul crescînd al cercurilor economice și de afaceri din toate regiunile Europei față de discutarea acestor probleme.

Avînd în vedere noile posibilități de dezvoltare a relațiilor comerciale dintre națiuni, care sînt o urmare a îmbunătățirii situației internaționale, Biroul a hotărît să intensifice activitatea comitetului de sprijinire a dezvoltării comerțului internațional.

Biroul a instituit un premiu pentru o lucrare pe tema: „Comerțul internațional o contribuție la coexistența pașnică și ridicarea nivelului de trai“.

Încordării internaționale. În legătură cu aceasta, Biroul a examinat în mod special problemele comerțului între Est și Vest și a subliniat interesul crescînd al cercurilor economice și de afaceri din toate regiunile Europei față de discutarea acestor probleme.

N. A. Bulganin a primit delegația parlamentară siriană

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 iulie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit delegația parlamentară siriană care se află la Moscova la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Au fost de față șeful delegației, Rafik Bașșur, vice-președinte al Camerei Deputaților a parlamentului sirian și ceilalți membri ai delegației, precum și Harid Hani, ambasadorul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Siriei în U.R.S.S.

La întrevădarea care s-a desfășurat într-o

atmosferă de prietenie, a luat parte și V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Șeful delegației parlamentului sirian, Rafik Bașșur, a mulțumit călduros lui N. A. Bulganin pentru întrevădere și pentru primirea cordială de care s-a bucurat delegația în Uniunea Sovietică.

N. A. Bulganin a rugat pe membrii delegației să transmită salutul său poporului și parlamentului sirian, precum și șefului guvernului Siriei.

Primirea delegației la Sovietul Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 iulie, M. P. Tarasov și Ș. M. Arușanian, vicepreședinți ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au primit la Kremlin delegația parlamentului sirian în frunte cu Rafik Bașșur, vicepreședinte al Camerei deputaților din Siria.

M. P. Tarasov a salutat cu căldură delegația în numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și al președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Vorosilov, care a rugat pe membrii delegației să transmită poporului sirian cele mai bune urări.

Deputatul Halil Kallias, membru al parlamentului sirian, a exprimat în numele delegației mulțumiri pentru primirea cordială

de care s-a bucurat delegația în U.R.S.S.

În încheierea convorbirii, M. P. Tarasov a mulțumit membrilor delegației parlamentului sirian pentru cuvintele lor calde despre poporul sovietic. Țin să transmit cele mai bune urări, tuturor membrilor delegației parlamentare, a declarat M. P. Tarasov și prin intermediul lor — întregului popor sirian.

La 29 iulie, A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. și V. T. Lațis, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. au oferit o recepție în cinstea delegației parlamentare siriene.

Recepția a decurs într-o atmosferă de cordialitate și prietenie.

„Părăsim această țară, ducînd cu noi cele mai minunate impresii despre ea“

MOSCOVA 30 (Agerpres). — La 29 iulie, delegația parlamentului sirian care se află în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. a organizat la Moscova o conferință de presă pentru ziaristii sovietici și străini. Rafik Bașșur, conducătorul delegației a dat citire unei declarații în care oaspeții roagă să se transmită poporului sovietic prietenii salutului lor sincer și își împărtășesc impresiile despre viața lor în Țara Sovietică.

Între țara dvs. și țara noastră există de mult relații bune și mărturia cea mai remarcabilă a acestora este poziția reprezentanților sovietici în organizațiile internaționale. Reprezentanții sovietici sprijină revendicările juste ale Siriei și ajută țările lumii arabe care în diferite părți îndură asuprii și opărimări din partea imperialismului.

Sîntem felițiți să vă declarăm că ne așteptăm întotdeauna de veto-ul pe care reprezentanții sovietici l-au folosit pentru a zădărnici complotturile imperialiste care aveau drept scop să stîrbească dreptul și demnitatea noastră.

Imediat ce am pășit pe pămîntul sovietic, se spune în continuare în declarație, ne-am simțit înconjurat de stîmă și ospitalitatea oamenilor sovietici.

Acasă vizită ne-a produs o impresie minunată. Am văzut cu cît entuziasm și energie dvs., oamenii sovietici, înălțauți conștientă războiului. Am văzut neșii gigantic pe care țări dvs. pentru copii, pentru tineret, pentru muncitori. Am văzut ce grădinițe de copii, ce tabere de pionieri, case de odihnă și sanatorii ați construit pentru ei. Am

Vizita delegației agricole sovietice în S. U. A.

DES-MOINES (Statul Iowa), 30 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: Continuînd călătoria prin statul Iowa, delegația agricolă sovietică a vizitat la 27 iulie ferma lui E. Dresen, unde s-a informat asupra măsurilor luate aici împotriva eroziunii solului. Un număr de aproape 350 de fermieri au venit la această fermă pentru a împlini pe solii lucrătorilor din agricultura sovietică, pe care i-au salutat cu căldură.

O parte din delegație care se interesează de problemele creșterii animalelor, a plecat apoi în orașul Sioux-City.

Sute de locuitori din acest oraș, au așteptat pe oaspeții sovietici la hotelul „Martin“, unde a avut loc un prînz oferit de Camera de comerț a orașului în cinstea delegației. După prînz, delegația a vizitat gospodăria de vite a societății „Sioux-City Stockyards“ (gospodăria de vite cumpără în gros vite pentru a le îngrăși și vinde abatoarelor).

Apoi delegația a intrat în orașul Des-Moines pe bordsul unui avion pus la dispoziție de guvernatorul statului Iowa.

În seara zilei de 27 iulie, șeful delegației agricole sovietice, V. Matkevici a oferit o recepție la care au asistat guvernatorul statului Iowa, reprezentanții ai autorităților statului Iowa, profesorii și docenții de la colegiul agricol din statul Iowa, fermieri și reprezentanți ai presei. Oaspeții lui s-a prezentat filmul „Expoziția Agricolă Unională 1954“. Filmul a trezit un mare interes în rândul locuitorilor. Un grup de studenți de la colegiul statului Iowa i-au comunicat lui V. Matkevici că numeroși studenți ai colegiului ar dori să viziteze U.R.S.S. și ar saluta orice posibilitate a unui schimb de delegații studențești.

În dimineața zilei de 28 iulie un grup de delegații sovietici a vizitat firma „Pioneer High-Bread Corn Company“, cu sediul în orașul Johnston în apropierea orașului

Des-Moines. Această firmă s-a specializat în producția de semințe din sorturi hibride de porumb și este una din cele mai mari din țară. Această firmă este cunoscută de asemenea prin lucrările ei în domeniul hibridizării gînilor.

Președintele firmei James Waller a informat pe oaspeții sovietici asupra lucrărilor în domeniul cultivării hibridilor de porumb și al hibridizării gînilor. Profesorul Sokolov din delegație a fost invitat să mai viziteze deosebită fermă pentru a se documenta mai îndeaproape asupra lucrărilor ei.

Un grup al delegației a vizitat ferma de creșterea animalelor a fermierului F. Mac Cormack, situată în apropierea orașului Ostaia, iar alt grup de delegați a vizitat ferma aparținînd lui Ralph Long. Fermierii au înfăptuit cu căldură pe oaspeții sovietici. Numeroși fermieri din statul vecin Missouri au venit la ferma lui Long. Ferma este situată într-o regiune deluroasă, iar delegații sovietici au studiat cu un deosebit interes metoda plantării porumbului pe terase.

În orașul Bedford, delegația a vizitat țigul agricol al districtului Taylor în cadrul căruia a fost organizată o expoziție de vite. Dirigințele țigului Miller a însoțit pe delegați care au vizitat pavilionul cu vitele mari comute și pavilioanele pentru creșterea porcilor și creșterea oilor. La sfîrșitul vizitei, V. Matkevici a mulțumit lui Miller pentru primirea caldă și i-a oferit în numele delegației o insignă a Expoziției Agricole Uniunale.

După vizitarea pavilioanelor, delegația a plecat la Clarinda, unde conducătorii locali ai biroului pentru răspîndirea științelor agricole au oferit un prînz în cinstea delegației sovietice.

La 29 iulie, delegația și-a terminat călătoria prin statul Iowa plecînd în seara aceeași zile în orașul Omaha (statul Nebraska).

Telegrama adresată de JULIUS RAAB lui N. A. BULGANIN

„Excelenței Sale Domnului președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, mareșalul N. A. BULGANIN.

Moscou
Sînt sincer nevoia de a vă exprima profunda mea recunoștință pentru feliicitările pe care mi le-ați trimis cu prilejul intrării în vigoare a Tratatului de stat cu Austria. Sînt ferm convins că restabilirea suveranității Austriei nu numai că va aduce bune relații care există între țările noastre, dar va sluji și cauza menținerii păcii în Europa

JULIUS RAAB

Viena, 29 iulie 1955“.

Telegrama adresată de LEOPOLD FIGL lui V. M. MOLOTOV

„Excelenței sale domnului VIACESLAV M. MOLOTOV, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Moscou
Vă rog, domnule ministru, să primiți mulțumirile mele sincere, precum și mulțumirile poporului austriac pentru urările atît de cordiale pe care mi le-ați făcut cu prilejul intrării în vigoare a Tratatului de stat cu Austria. Sînt convins că Austria liberă va aduce o contribuție importantă la cauza asigurării păcii în Europa.

LEOPOLD FIGL

Viena, 29 iulie 1955“.

În ajunul tratativilor chino-americane de la Geneva

GENEVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 29 iulie a sosit la Geneva Van Bin-nan, ambasadorul Republicii Populare Chineze în Polonia, care va reprezenta Republica Populară Chineză la tratativele cu Statele Unite ale Americii, care încep la Geneva la 1 august.

În gara Van Bin-nan a făcut următoarea declarație:

„Sînt bucuros că am sosit la Geneva pentru a participa la apropiatele tratative dintre Republica Populară Chineză și Statele Unite ale Americii. În iulie anul trecut s-a încheiat la Geneva armistițiul din Indochina. Tot aici a avut loc conferința șefilor guvernelor celor patru puteri. Feliicit Geneva pentru această contribuție importantă pe care a adus-o cauzei păcii.“

În năzuința de a măsora și lichida situația încordată din regiunea Taiwanului, Cîu En-lai, premierul Republicii Populare Chineze, a propus încă în luna aprilie, la conferința de la Bandung, tratative între Republica Populară Chineză și Statele Unite ale Americii. Sînt convins că apropiatele tratative la nivelul ambasadorilor vor da rezultate concrete, dacă de ambele părți se va da dovadă de dorința de a rezolva problemele discutate și se va manifesta sinceritatea“.

WASHINGTON (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Departamentului de stat a anunțat în cadrul unei conferințe de presă că ambasadorul S.U.A. în Cehoslovacia, Johnson, a plecat la 30 iulie cu avionul din New York la Geneva pentru a lua parte la tratativele americano-chineze care vor începe la 1 august.

Conferința națională a Partidului Comunist din Japonia

DELHI 30 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță postul de radio Tokio, la 29 iulie în capitala Japoniei s-a încheiat lucrările cea de a 6-a conferință națională a Partidului Comunist din Japonia. Conferința a discutat sarcinile Partidului Comunist și a adoptat o rezoluție corespunzătoare. La conferință a fost discutat de asemenea statutul partidului. Participanții la conferință au acordat o deosebită atenție problemelor întăririi unității și luptei împotriva acțiunilor secesioniste.

La conferință a fost adoptată hotărîrea de a deslîșina organul central de conducere și a fost ales un Comitet Central care va conduce activitatea Partidului Comunist. Au fost aleși 15 membri ai C.C. al P.C. din Japonia și 5 membri supleanți. A fost aleasă de asemenea Comisia controlului de partid formată din patru persoane.

Conferința a aprobat hotărîrea de a exclude din partid pe Rițu Ito.

După sfîrșitul conferinței conducerea Partidului Comunist din Japonia a organizat o conferință de presă la care Iosio Japana a anunțat că Kiuiji Tokuda, secretarul general al Partidului Comunist din Japonia, a decedat la 24 octombrie 1953. Împreună cu întreg poporul, a spus Japana, sîntem profund îndurerat de înclătarea din viață a secretarului nostru general Kiuiji Tokuda“.

SPECTACOLE

TEATRE: Ansamblul de Estradă al R.P.R. (Calea Victoriei nr. 174) 20: Cer cuvîntul: Ansamblul de Estradă al R.P.R. (str. C. A. Rosetti nr. 6) 20: Visele se împlinesc; Teatrul Etrazee de stat (str. Mărcuța Vodă nr. 5) 20: Boianul închipuit; Teatrul de vară 23 August: Program de cîntece și dansuri prezentat de ansamblul statului popular al Capitalei; Teatrul de vară (Bd. N. Bălcescu nr. 2) 20: Ocheșarii miraculoși.

CINEMATOGRAFIE: Patria, Filimon Sbrbu, București, Gh. Doja, Tineretului, 23 August, Grădina Progres, Salariul grozav; Republica, Lumina: Cel 5 din str. Băneasa; Mășterul Minăstirea din Parnas; Înfrîntura între poare, I. C. Frimu, Al. Sahia; Dragoste de vară; Maxim Gorki, Libertății; Doi prieteni; Timpuiri Noi; Aventurile unui arhi, Bun venit... Eliza I. Crescătoarea de pește; Elena Paleu, Miorita; Dabla Lotea; Victoria; Conștința; Al. Popov; Băneasa; Fetele mele Fabian; Cultural; Frumusețea diavolului; 8 Martie, Populare; O sîrătoare furată; Văstale Rodite; Mandy; Untrea; Neamul Jurbinior; C. David; Cel trei muschetari; Flăcările; Misterele din Matto Grosso; I. Mai, Grădina Progres; Salariul grozav; Republica, Lumina: Cel 5 din str. Băneasa; Mășterul Minăstirea din Parnas; Înfrîntura între poare, I. C. Frimu, Al. Sahia; Dragoste de vară; Maxim Gorki, Libertății; Doi prieteni; Timpuiri Noi; Aventurile unui arhi, Bun venit... Eliza I. Crescătoarea de pește; Elena Paleu, Miorita; Dabla Lotea; Victoria; Conștința; Al. Popov; Băneasa; Fetele mele Fabian; Cultural; Frumusețea diavolului; 8 Martie, Populare; O sîrătoare furată; Văstale Rodite; Mandy; Untrea; Neamul Jurbinior; C. David; Cel trei muschetari; Flăcările; Misterele din Matto Grosso; I. Mai, Grădina Progres; Salariul grozav; Republica, Lumina: Cel 5 din str. Băneasa; Mășterul Minăstirea din Parnas; Înfrîntura între poare, I. C. Frimu, Al. Sahia; Dragoste de vară; Maxim Gorki, Libertății; Doi prieteni; Timpuiri Noi; Aventurile unui arhi, Bun venit... Eliza I. Crescătoarea de pește; Elena Paleu, Miorita; Dabla Lotea; Victoria; Conștința; Al. Popov; Băneasa; Fetele mele Fabian; Cultural; Frumusețea diavolului; 8 Martie, Populare; O sîrătoare furată; Văstale Rodite; Mandy; Untrea; Neamul Jurbinior; C. David; Cel trei muschetari; Flăcările; Misterele din Matto Grosso; I. Mai, Grădina Progres; Salariul grozav; Republica, Lumina: Cel 5 din str. Băneasa; Mășterul Minăstirea din Parnas; Înfrîntura între poare, I. C. Frimu, Al. Sahia; Dragoste de vară; Maxim Gorki, Libertății; Doi prieteni; Timpuiri Noi; Aventurile unui arhi, Bun venit... Eliza I. Crescătoarea de pește; Elena Paleu, Miorita; Dabla Lotea; Victoria; Conștința; Al. Popov; Băneasa; Fetele mele Fabian; Cultural; Fr